

psumat: nisi quos ipse spali designat tunc digito demonstrat
ueit dices. **E**cce mihi mea et fratres mei. **E**nuero audi omnes
existis. **F**ilii mei quos iterum perituro: donec formet christus
in uobis. **S**i enim nasa videbat in eis cum formaba in eis?
quo non etiam ab eo similiter nasa eum dicere quis presumat.
qui in ipso eum quodammodo perituebat. **E**t tu quidem ipias
nagoga hunc filium nobis pepisti: officio quodam matris:
si non matris affuit. **E**xussisti eum de sinu tuo. ex ciuitate
deiciens. et eleuans super terram: tunc dices etiam gentium per et
etiam perituro: que est in celis. nec michi nec uobis sit:
si diuidat. **D**iuidat inquit non in te utique: si ab utroque. **E**x
pulsu enim et exaltatu. et quidem modice satis: tamen ut nec
in tuus esset meis: nec in terra. ferro undique coartasti: ne
forte hac uel illac excederet: uel uidelicet a te separatus ad neu
tram perueniret illarum. **S**euia mirum mihi ita abortiuum facere
uoluisti: dum esset qui exire possit excussu. **A**ge ergo quod
proferis: primo quod nichil proferis intue. **U**ndique egrediuntur
filie syon: ut videant regem salomonem in dyademate quo
coronasti eum. **R**elinquens matrem adheret uxori sue: ut sit
duo in carne una. **E**x ciuitate pulsus atque exaltatus a terra.
omnia trahit ad se: quippe qui est super omnia deus benedictus
in secula Amen.

De nativitate domini et de quibus fontibus

Orandis quidem est dilectissimi hodiernae diuine nat
uitatis sollempnitas: si dies brevis cogit breuiter
sermonem. **N**ec mirum si nos facimus breue verbum: quoniam et
deus per verbum fecit abbreviatum. **V**ultis nosse quod longum
quod breue fecit. **C**elum inquit hoc verbum et terram ego impleo:
nunc verbum caro factum est: in agusto locatum in presepio est.
A seculo autem propheta et in seculum tu es deus: et etiam frater
est infans dei unigenitus. **A**d quid hoc fratres. aut que necessitas
fuit: ut sic exinammet se. sic humiliaret. sic abbreviaret
se dominus maiestatis: nisi ut vos similiter facians. **I**am
clamat in exemplo. quod postmodum predicatur est verbo.

discite a me quia mitis sum et humilis corde: ut verax iudicia
 qui dicit: que cepit ihesus facere et docere. **O**bscuro pro
 et plurimum rogo fratres non paciamini sine causa tam passum
 exemplar vobis exhibitum esse: sed conformari illi. et renouari
 spiritu mentis vestre: studete humilitati que fundamentum est custodire
 virtutum: sectamini illam que sola saluare potest animas vestras. **Q**uod
 enim magis indignum. quid detestandum apostoli. quid gravius pu
 niendum: quam ut videmus deum relictum puillum factum. vult apponere
 magnitudinem se homo super terram. **I**ntolerabilis impudencie
 est ut vobis sese exmanuuit maiestas: vniuersis inflet et
 tremescit. **E**t hoc igitur est propter quod exmanuuit se for
 ma serui accipiens qui in forma dei patri equalis erat:
 sed exmanuuit se maiestate et potentia: non bonitate et misericordia.
Quid enim ait apostolus. **A**pparuit enim benignitas et humani
 tas saluatoris nostri dei. **A**pparuit autem potentia in rerum
 creatore: apparebat sapientia in earum gubernatione: sed benigni
 tas nostre nunc maxime apparuit in humanitate. **I**nnouerat in
 deis potestas in signis atque portendis: unde et in ea lege in
 uices sepius. ego dominus ego deus. **P**hilosophis quod habundantia
 nobis in suo sensu maiestas innotuit: quam uix apostoli uerba.
 quod notum est dei: manifestum est in illis. **V**erumptamen et in
 dei pietate ipsa premebatur: philosophi scrutatores maiesta
 tis opprimebantur a gloria: pietas subiectionem. maiestas exigit
 admirationem: neutrum imitationem. **A**ppareat domine bonitas cui
 possit homo qui ad ymaginem tuam creatus est conformari: nam
 maiestatem. pietatem. sapientiam. nec imitari possumus: nec ex
 pedire emulari. **Q**uousque angustata est misericordia tua in sola
 angelorum parte: reliquum occupat iudicium cum toto pariter hu
 mano genere. **D**omine in celo misericordia tua. et veritas tua usque ad
 nubes. terram vniuersam quod deprecat in aereas partes. **D**ilatare
 misericordiam terminos suos: extendat fines. expandat sinum: attri
 gat a fine usque ad finem fortiter: et disponat omnia suauiter.
 Restrictus est domine iudicio sinus tuus: solue angulum tuum: et ve

mi miserationibus affluens: superfluent caritate. Quid tu times
o homo: quid trepidas a facie domini quod venit. Venit non audi-
tare: sed saluare terram. Olim tibi persuasum est ab infideli quo-
dam seruo ut furtum tolleres: et imponeres regium dyadema capi-
ti tuo. Deprehensus in furto quid mihi times: quid mihi fugeres a
facie eius. Forte enim iam gladium vibrat igitur. Nunc in ex-
ilio positus in sudore vultus tui vestieris pane tuo: et ecce vox
audita est in terra: quod dominator aduenit. Quo ibis a spiritu eius: et quo
a facie eius fugies. Noli time fugere noli time: non venit cum
armis: non perueniendum si saluandum requirit. Et ne forte ducas ea-
am nunc. Vocem tuam audiui et abscondi me: ecce infusus est et sine
voto. Nam vagientis vox miseranda magis est: quam tremenda.
Aut si cui forte terribilis: sed non tibi. Puulus factus est: tenera
membra virgo nostra panis alligat: et adhuc timore trepidus.
Vel in hoc scies quod non venit perdere te. sed saluare: eripe non ligare.
Iam aduersus hostes tuos dimittat: iam superborum et sublimium
colla tamquam dei virtus et dei sapientia calcet. Duo sunt tibi hostes
panis et mors: id est mors corporis et anime. Vtrique debellatur:
aduenit: ab utroque saluabit te: noli timere. Et iam quidem panis
in propria persona vivit: quando humanam naturam sine ulla contagione sus-
cepit. Gravidis enim panis facta est violentia, et ruerit corporis
tuum esse dimittat cognoscatur: quando naturam quam se totam infusus
et occupasse gloriabatur: ab eo perit aliena in christo iuncta.
De hinc persequitur inimicos tuos et apprehendit eos: nec des-
titur donec deficiant. Contra panem dimittas. in quibus
sua verbis patet et exemplis oppugnat: sed in passione sua al-
ligat illud. Alligat plane forte: et diripit vasa eius.
Etiam vero eodem ordine mortem quam panis superat in seipso
cum resurgit panis dormientium, et primogenitum mortuorum
postmodum debellatur: eam patet in nobis omnibus: quando videtur
suscitabit mortalia corpora nostra: et destruet novissimam
inimicam mortem. Propterea enim resurgens de morte idcirco est: non si-
cut antea nascens panis inuolutus est. Propterea qui per panem su-

nū affluebat non iudicās q̄p̄: resurgēs p̄moxit se: et iusti
 ae āgulo videtur quodānō affluētē sinū mīe collegisse: q̄
 mīa extitit p̄pat̄ ad iudiciū: quod in mīa resurrectione futurū ē.
 Nā et p̄ptea p̄moxit dñi v̄it ut mīam p̄rogat̄: et futurū in fi
 ne iudiciū p̄moxit mīa tēperauit. **U**icet em̄ p̄moxit ad nos
 venerit: nō parū tñ attulit: nō parū gtulit nobis. Si q̄rit̄
 quid attulit: p̄mo dñm attulit mīaz: secūdu quā teste ap̄lo
 saluos nos fecit. Neq̄ h̄ns tñ p̄fuit quos tūc p̄sens iuēit: s̄
 fons est qui mūq̄ potēit exhauriri. **F**ons nobis est x̄ps dñs
 inde lauem̄ sicut sc̄ptū est: qui dilexit nos et lauit nos a p̄
 catis n̄ris. **V**erūptm̄ non iste solus aquarū vs̄ est ut tñ for
 des abluūt: s̄ et siti extingūt. **S**cius vero aut sapiēs q̄ in sa
 p̄ia morabit̄: et in iusticia meditabit̄. Et p̄ pauca. **A**qua
 inquit sap̄ie salutaris potabit̄ illū. **B**n̄ sap̄ie salutaris: q̄
 mīa sap̄ia n̄nalis amoris est: et sap̄ia mūdi etiā inimica ip̄
 sa est deo. **S**ola que ex deo est sap̄ia salutaris: que secūdu iu
 cōdi diffinitōes p̄mū pudica: dēn̄ pacifica ē. **N**ā sap̄ia n̄
 ms voluptuosa est nō pudica: sap̄ia mūdi tumultuosa: nō pa
 cifica. **S**ap̄ia vera que ex deo est p̄mū pudica quidē est: nō
 q̄m̄ que sua s̄t. s̄ que ahesu x̄pi: ut nō suā quisq̄ faciat vo
 lunt̄: s̄ cōsideret que sit volūtas dei. **D**eūq̄ pacifica nō ha
 bēdas in sensu suo: s̄ alieno magis atq̄esces cōsilio vel iud̄.
Tonus aquarū vs̄ est irrigatio: quā p̄fecto n̄m̄z habēt
 nouelle maxie plātardēs: alioquū aut immū p̄ficiēt: aut ex
 toto p̄ siccitate peribūt. **Q**uerat ergo deuotiōis aquas. q̄s
 quis seminauēt bonorū opm̄ semina: ut irrigat⁹ fonte ḡ
 ne. bone ḡsacōis et nō exarescat: s̄ in p̄petua viridita
 te p̄ficiat. **O**rat em̄ p̄ huiusmōi p̄pheta. **E**t hōstiaustu
 tiū p̄gūe fiat. **S**ic et in laudib⁹ aarō legis: qm̄ sacrificiū
 ei⁹ cotidian⁹ ignis assūpsit. **I**n quib⁹ oib⁹ nichil aliud
 intelligendū uidet̄: nisi ut bono opa feruorē deuotiōis et
 dulcedie sp̄ualis gr̄e ḡdiat̄. **P**utas iuēiri potēit q̄rt⁹
 fons ut paradisu recipem⁹: q̄tuor fontū irrigatiōe amēf-

xxxiij

simul. **N**ā si terrenū padisū deuo nobis reddedū nō spe
ram⁹: quō regnū celoꝝ sperabim⁹. **S**i terrē inquit dixi
bis et nō creditis: quō et si dixerō vobis celestia credetis.
Nūc aut vt de exhibitiōe pñau. firma sit expectatiō futuroꝝ:
padisū habem⁹ multo meliorē et longe delcābiliore q̄ p̄mi p̄n
tes habuerūt: et padis⁹ n̄r x̄ps dñs est. In quo tres quidē iam
fontes iuēim⁹: quartū quera⁹. **H**abem⁹ de fonte gr̄e ad irri
gādas bonoꝝ operū plātas: aquas deuotiōis. **H**abem⁹ de fo
nte m̄ie ad diluēdas culpas: aquas r̄missiōis. **H**abem⁹ de fonte
sapieñcie ad potādā n̄rāz sitim⁹: aquas disc̄reōis. **Q**uera⁹ ad
deroquēdos abos aquas feruētes: aquas emulatiōis. **H**ec min⁹
q̄ dūit et deroquūt affciōnes n̄ras: et ebullūt de fonte carita
tis. **V**n̄ aut p̄pheta. Fontaluit cor meū int̄ me: et in medita
tiōe mea exardescet ignis. **A**libi quoq; zelus inquit dom⁹
tue gmedit me. **S**iquidē ex dulcedine deuotiōis diligēs iusti
ciā: ex feruore emulatiōis odio habet iniquitatē. **E**t vide ne
forte de fontib⁹ istis p̄dixerit ysaias. **N**aurietis aquas i gū
dio: de fontib⁹ saluatoris. **N**ā ut p̄missionē hāc v̄te p̄ntis
nouēis esse nō futūe: illud attende quod seq̄tur. **D**uctis illa
die q̄fiteim⁹ dño: et iuocate nomē ei⁹. **I**nuocatiō quippe p̄ntis
est: sicut sc̄ptū est. **I**nuoca me in die tribulatiōis. **P**orro ex
hīs quatuor fontib⁹ tres quidē p̄prie quēre vident trib⁹enti
ordinib⁹. singuli singulis: nā p̄m⁹ quidē oib⁹ est gr̄is. **I**ni
tis em̄ offendit⁹ oēs: et n̄m̄ habet⁹ fontē m̄ie: quo possit
rū offensionū abluē sordē. **O**ēs inq̄ peccauim⁹. et egem⁹ gloria
dei: et p̄lati et ḡmētes et quigati. **S**i dixerim⁹ q̄ p̄m̄ nō ha
bem⁹: nos ip̄os seduci⁹. **Q**uia ergo nemo mūd⁹a sordē: n̄m̄
est oib⁹ fons m̄ie: et pari voto debet ad hūc fontē noc. **D**āuid
et iob appare. **D**e cetero iob quidē max⁹e fontē sapie q̄rat: in
ip̄e magis m̄e medius laq̄os ābulat: ita vt magnū videt
si a malo desinet. **D**āuid vero currendū est ad fontē gr̄e: cu
minimū p̄m̄e opa et labores abstineñcie: deuotiōis gr̄a n̄r
est p̄guāe. **O**portet em̄ vt nos opa m̄ie in hilaritate oīa

faciam? qm hilarē datorē diligit deus. Verū trā nra neq̃
q̃ fertilis est huiusmōi semis: bone salū q̃u sarōis peribit fa-
nle et gtabescet: adeoq̃ facile exarescet: nisi crebuis irriga-
tiōib9 adiuuet? Ut mēto in orōne dñica huiusmōi grāz fō
cotidiū nōie pāis cotidie petā. Q̃ em nobis timēdū ne for-
te cadat sup nos tribilis illa maiestas maledictio ppheticē
ip̃arōis: fiāt sicut fenū tector q̃ p̃usq̃ euellat exaruit.
Fons vero emulacōis noe sp̃enalius quēit: q̃ maxie p̃latos de-
ret hīc zelus. Quatuor itaq̃ fontes istos adhuc in cr̃ne viuē-
tib9 nobis in semetip̃o x̃ps exhibet: q̃ntū qui ē fons vite p̃
hor seculū repmittēs: ad quē siuebat ppheta cū dūet. Diti-
ur ad mea ad fontē viuū. **¶** Fortassis enā p̃t hos q̃tuor fō-
tes q̃tuor in loas vulnerat est adhuc viuēs in cruce: p̃t q̃ū
tū nū iā t̃didisset sp̃m. t̃nsforat9 in latē. Viuebat adhuc q̃n
foderūt ei man9 et pedes: ut q̃tuor fontes nobis adhuc viuē-
tib9 ex seip̃o p̃ferret. Q̃ntū p̃tulit vuln9 cū iā exp̃m̃ss: ut
in semetip̃o fontē q̃ntū nobis p̃obitū ap̃eriret. D̃z dū lo-
quim9 de misteris nat̃itatis: deuēim9 r̃pente ad scrutāda sa-
crāmēta dñice passiōis. Nec mirū tñ si queri9 in passiōe quod
in nat̃itate sua x̃ps attulēit: tūc em g̃asso sacro: penūaz que
latabat. in p̃nū nre redēptōis effudit. **Item fmo de nat̃a**

¶ Magna opa dñi ait ppheta. Magna **tūc dñi**
quidē oīa opa ei9 fr̃es: siquidē magn9 ip̃e: s̃ ad
nos maxie spectāt: que i eis maxia eē vident. Hīc est q̃dē
q̃ p̃sallit idem pph̃e dūcēs. Magnificauit dñs facē nobiscū.
Deiq̃ q̃ magnificē nobiscū agat sp̃enali9 tria quedā eius
opa clāmāt: q̃me nre creatōis. q̃ntis r̃dēptōis: et futūe
glōsificōis. Q̃ magnificū sūt opa in singulis: opa tua
dñe. Tuū est virtutē opm tuoz amūnāe populo tuo: nos ip̃
sa saltē opa non silem9. **¶** Triplicē fr̃es om̃ixionē in hīs
trib9 q̃siderāe est: celestis plane opis. et diuine virtutis. Nā
in p̃mo quidē ope nre q̃diciōis de limo t̃re plasmauit hōi-
nē deus: et īsp̃rauit in facē ei9 sp̃ritū vite. Qualis ar-

tifex. qualis comitor rerū: ad au⁹ mutū sic agglutiant^r sibi lim⁹
tre et spirit⁹ vite. **A**im⁹ quidē iam aū creat^r erat: qn̄ m̄ p̄na
pio creauit deus celū et terram. **A**c spirit⁹ sane nō gmunē s̄
pp̄az habet q̄d iōnē: nec m̄ massa creat^r: s̄ singulā quādā
excellēcia i⁹spirat^r. **A**gnose o homo dignitatē tuā: agnosce
gloriā q̄d iōis hūane. **E**st tibi aū mūdo corp⁹: sic em̄ dicit
eū qui q̄stituit^r est sup̄ om̄sam hui⁹ creaturē corpore mole:
aliqua similā ei ex p̄te. **D**ed est tibi etiā sublimi⁹ aliq̄d:
nec oīo q̄pand⁹ ceteris creaturis. **C**omparta et q̄federata s̄
m̄ te caro et aīa: illa p̄la smā: hec i⁹spirata. **D**ed aū m̄ est
hec q̄mixtio: au hec om̄io de p̄statur. **E**tē uix sapiētiā fi
lioz hui⁹ seculi vbi sociāt^r sūmis inferiora. p̄ualēt qui potes
tatē habēt: et hūliorib⁹ vnt^r q̄ habitu suo. **C**onculcat for
or m̄m⁹ forte: ridet sapiēs indoctū: simplice fallit astutē:
potēs despiat i⁹beallē. **N**ō sic m̄petuo deus nō sic m̄ tua q̄
mixtione: non ad hoc sociasti spiritū hmo. sublimē hūilē: dig
nā et excellētē creaturā abiecte et iutili masse. **Q**uis nō vide
at frēs: quātū corpori p̄stet aīa. **N**ūq̄ nō trūc^r est i⁹sen
bilis. caro iam imata. **A**b aīa em̄ pulchritudo: ab aīa em̄ i⁹
mētū: ab aīa em̄ claritas vis⁹: et son⁹ vocas. **D**eīq̄ sens⁹ vōis
ab aīa est. **C**aritatē m̄chi ista q̄ntio q̄mēdat: caritatē m̄ har
ip̄a q̄d iōis pp̄ie p̄a gma lego: caritatē m̄ ip̄o statū q̄m̄ ip̄o
nō solū p̄dicat: s̄ m̄gerit m̄chi man⁹ beīgnissima creaturā
Et quidē magna hec q̄ntio dilectissimi: s̄ si stabilis q̄m̄
siss⁹. **N**ūc aut̄ licet diuino fūcit mūta sigillō: ad ymag
nē quippe et similitudinē suā creauit hoīez deus: hec di
ruptū est sigillū: et ymitas dissipata. **A**credēs ille pess⁹
larro. recēs adhuc sigillū fregit: et sic multata similitu
dine diuina. q̄pat^r est m̄ ser homo iumētis i⁹spiciētib⁹: et si
milis fact^r est illis. **R**ectū quippe fecit deus hoīnē: atq̄
similitudo ei⁹ de quo scriptū est. **Q**uia rect^r dñs deus m̄: o
nō est inīqtas m̄eo. **V**eracē quoz et iustū fecit eū: sicut et ip̄
se veritas et iustia est. **N**ec ymitas ip̄a poss⁹ disiūgi. **S**i

sigilli huius integritas permanet. Verum superuenit falsari: qui
 in doctis sigillum promittens melius: uerue fregit quod erat ma-
 nu diuinitatis impressum. Eritis inquit sicut dei: factes bonum
 et malum. O maliuole o maligne: ad quid eis huius simi-
 litudo facie. Sit certe sicut dei: ratione iusti ueraces. Sit
 sicut deus: in quem non cadit peccatum. Hoc quippe sigillo sta-
 te: stabit uirtus illa. Jam expiuntur miseri: quid nobis
 persuasit per soga dyabolice fraudis. Fracto namque sigillo
 sequitur amarum distidium: triste diuortium. Ubi est quod
 dixisti neque: nequaquam moriemur. Ecce enim moriemur oes:
 et non est homo qui uiuat et non uideat mortem. **¶** Sed quid
 erit dominus deus. nunquam ne respiciet opus tuum: et qui ceciderit
 non adiacet ut resurgat. Non est qui reficiat: nisi qui fecit.
 Itaque propter miseriam mortuorum et gentium pauperum: nunc exurgam
 dicit dominus: ponam in salutem: fiducialiter agam in eo. Dique-
 re michi perficiet inimicum meum: et filius iniquitatis non appo-
 net nocere ei. Nouam inquit ego facio commixturam: nam expressi
 et robusti pono sigillum eum qui non ad ymaginem meam factus. sed
 est ipsa ymago: splendor glorie et figura substantie: non factus
 sed genitus ante secula. Et ne forte timeas esse frangendum. aruit
 inquit tamquam testa ueteris mea: sed talis testa quam nec ipse malleus um-
 uerse terre nocere uallo non possit. **¶** Hanc autem primam ex duobus fac-
 tam sit. secunda iam commixtio fiet ex tribus: ut distat ex hoc ripo
 ad sacramentum accedens trinitatis. Verbum quod erat in principio
 apud deum et deus erat: anima que de nichilo creata est et ante non
 erat: caro de massa corruptoris sine corruptione aliqua diuino segregata
 auisio. qualis nulla caro iam erat: uincolo indissolubili: inpone-
 rent unitate. Habes in his triplex generis potentia. Quod non
 erat creatum: quod perierat reparatum: quod super omnia erat paulo
 minus ab angelis erat immoratum. Nec sunt euangelica illa sa-
 ta farime que puti fermentant: ut sit panis angelorum quem man-
 ducet homo: panis confirmans cor hominis. **¶** Felix mulier — bene-
 dicta in mulieribus: in uirginitatis uisceribus superueniente igne

xxxv.

spiritus sanctus est pater iste. **F**elix inquam mulier: quem he-
tria sata inmisit fidei sue fermentum. **D**iquidem fidei accepit. fi-
de peperit: et ut ait elizabeth bria que medidit: quoniam perfecta sit
in ea que dicta sunt ei a domino. **N**ec mireris quod fide eius mediante
vultu dixerit verbum carni: quoniam et carne ipse de eius carne
suscepit. **D**ane ne hoc quidem prout exponimus obuiam prout quod
de celesti regni dicitur similitudinem: neque enim indignum videtur. si
celorum regnum fidei maiore operatur: quia et operatur. **I**taque vi-
tulum commotis: nulla omnino solutio prout creatura. **D**iquidem nec prin-
ceps mundi huius habet in eo quicquam: nec apostolus iohannes solutio
dignus est corrigere taliam mentem. **Q**uid tamen? **S**oluat certe
aliquatenus mente est: alioquin quod dissolutum est non consolidatur.
Panis integer. thesaurus absconditus. sapientia occulta: que con-
litas in hinc omnibus. **U**erito flebat iohannes non inveniri qui
aperiret librum: et solueret signum eius. **D**um enim clausus fuerit: ne-
mo ex nobis divinam illam attingere sapientiam prevaleret. **A**peri tu
librum agne dei: mansuetudo vera fodientes exponere uideo ma-
nus tuas et pedes: ut prout prout qui in eis latet thesaurus salu-
tis: et copiosa oratione. **F**range demum esurienti panem tuum. **D**o-
lus enim frangere potes: qui solus ut confracta solidus. **S**itne potes
et in ipsa confractioe. **D**olus prout ponendi diem tuum habes: in-
volueris resumendam. **Q**ua igitur misericordie soluat aliquatenus
templum hoc: sed non prout dissolvat. **D**eparet ab anima raro: si
verbum sane et carnis servet incorruptionem: et anime plenam offerat
libertatem: ut sola inter mortuos libere agat. **E**dices vultu
de domo carnis: sedentes in tenebris et umbra mortis. **P**ot
anima sancta carne immaculata. si resumendam tertia die: ut mori-
ens morte perimat: et vita hominum cum resurgente resurgat. **I**n-
factum est diluissimum: et ita fructum gaudea. **M**orte illa mors
mortua est. et regnanti sumus in spiritu vite: per resurrectionem in
christi ex mortuis. **N**am quid futurum sit in vultu tua
loquitur. **N**ec oculis vidit nec auribus audiuit: nec in cor hominis
ascendit: que prout deus diligenti se. **C**onsumatio est illa

cū tradiderit xpus regnū deo pā: et erūt duo iā nō mīr
ne vna: s; m spū vno. **E**tem si adherēs crī verbū fīm est
caro: multōgis qui adhererit deo. Vnū spūs ēit cū eo. **E**t
hac quidē ymōne media hūilitas exhibet: et hūilitas māg
et māg minus: mea vero quā expecta? ad quā suspirā? pftā
nobis: si tñ nobis r̄posita gloriificatio est. **Q**uā si mēmim?
m pma quitiōe qua ex aīa et crīne opact? est hō caritatē q
mēdari: mēto eminet hūilitas m seūda: que sola est vtr
hūilitas lese r̄patio caritatis. Porro p̄mitt? rōnalis aīe cre
atūa terreno corpori: oīno nō est hūilitati ascribē. Diquidē
nō ex deliberatiōe p̄pā crīni misretur: s; creando imittit: im
mittēdo creatur. Non sic sane ille sūm? spūs. qui cū esset ma
gis bon? ipō bñplaciti sui arbitrio: accessit ad corp? cōiū
tū. Merito demq; caritatē et hūilitatē sequit? gloriificatio:
q; sine caritate nichil p̄desse p̄t: et nemo nisi qui se hūiliat
exaltabitur. **Ite sermo de natiuitate dñi 2. cūstāys ei9**

Duo quedā rerū gñā frēs m hac natiuitate dñi q; si de
ro: nō solū diuersa: s; et dissimilia valde. Diqui
dem puer qui nascit? deus est. et mat? de qua nascit? vrgo
est: et part? ipe sine dolore est. **F**ulget m tenebris lux no
ua de celo: gaudia magnū angel? euāgelizat: laudat mul
tudo celestis milicie: dat? gloria deo: pax hōib? bone vo
luntat. **C**urrūt pastores et iuēnūt quod ad eos dictū est
verbū: nūciāt alijs: quicūq; audiūt admirāt. **H**ec et hñs
similia dissimili diuine v̄tut? st? nō fragilitat? humane?
vasa st? aurea et argentea: quib? p̄ tāta solēpnitate m mē
sa dñi enā egēns quibusq; hodie ministrat. **N**on est nobis
tollere ista: nō nobis aure? discus datur aut cypus: s; qui
meis est tñb? et pot9. **D**iligēter q; sidera ait sapiēs: que ap
ponūt tibi. **E**t ego certe agnosco mea esse naturat? hui?
temp? et locū: infantilis corporis teneritudinē: puuli pa
git? et lacrimas: s; et ipoz quib? p̄mo amūciat? natiuitas
saluatoris paup̄tatē pastor atq; vigilias. **M**ea st? hec. pro

xxxvj

me faciūt: michi apponūtur: michi pponūt: imitāda. **N**i
eme nat̃ est: nocte nat̃ est x̃ps. Nūq̃ credim⁹ casu f̃m. Ut
in tāta aeris inclemētia et in tenebris nasceret⁹: cui⁹ est h̃ies
et estas. dies et nox. Non eligūt puuli ceteri q̃n nascūt:
quippe quib⁹ vix est adhuc incipietib⁹ vixē null⁹ subest rō
nis vsus: nulla eligēdi libertas: facultas nulla deliberā
di. **X**p̃us fratres et si homo nō erat. erat t̃m in p̃ncipio a
pud deū: et deus erat eiusdē cui⁹ nūc est sapiē et potesta
tis: utpote dei ṽt⁹ et dei sapiā. **M**ascitur⁹ itaq̃ dei fili⁹
cui⁹ in arbitrio erat quodcūq̃ vellent eligē tēp⁹: elegit qd̃
molest⁹ est p̃serti puulo et pauperis m̃ris fili⁹: que vix
p̃anos habet ad iuolūedū: p̃sepe ad iustitiam. Et cū tāta
esset necessitas: nullā audio fieri pelliū mēsiōnē. Priuadā
pellireis vestit⁹ tūc: p̃amis secūdo obuoluit. Non est ta
le iudiciū mūdi. Aut iste fallit⁹: aut mūd⁹ errat: s̃ diu
nā falli ip̃osibile est sapiām. Neito et q̃m et c̃r̃ms p̃p̃e
cia mors: siquidē et ip̃a immūta est deo. Et seculi q̃ pru
dēcia stulticia nōiat. Quid em̃. **X**p̃us ṽt⁹ qui nō fal
sit⁹ elegit quod c̃r̃m est molest⁹: id ergo meli⁹. id ṽt⁹:
id pon⁹ eligendū. Et quisq̃ aliud doceat vel suadeat:
ab eo tāq̃ a seductōe cauedū. **I**am vero etiā nocte voluit
nasci. **V**bi st⁹ qui tā ip̃udent⁹ ostētae gestūt semetip̃os.
Crist⁹ elegit quod salubri⁹ iudicat: vos eligūt quod ĩp̃bar
ille. Quis prudēciore duob⁹. Cui⁹ iudiciū iusti⁹. Cui⁹ si
tēna sanior. Deiq̃ taret x̃pus: non se extollit nō mag
nificat. nō p̃ducit: et ente amūnat eū angel⁹: laudat m̃
tudo celest⁹ ex̃c̃it⁹. Et tu ergo qui x̃pm sc̃qr̃. iūctū ab
sconde thesaurū: ama nesciri. **A**udet te os alienū: sile
at tuū. **A**d huc aut̃ et in stabulo nascit⁹ x̃pus: et in
p̃sepio reclinat⁹. Et nōne ip̃e est qui dicit: me⁹ est orbis
terre et p̃leitudō ei⁹. Quid ergo stabulū elegit. **P**lū
ne ut ĩp̃bet gloriā mūdi: dāpnet seculi ṽritatē. **N**e
dū loquit⁹ lingua: et quocūq̃ de eo st⁹ clamāt: p̃ducit e

p̄agelzāt. Ip̄a q̄ m̄fātīlia mēbra non sileēt. In oīb⁹ mū
 di iudiciū arguit⁹: subūtit⁹ ofutat⁹. **E**t quis em̄ hōm si
 daret optio nō magis eligeret robustū corp⁹: et etatē intel
 ligibilē q̄ m̄fātīlem. **O** sapia q̄ de occulto trāheris. **O** ve
 re tārta et velata sapia. Et tñ fr̄es ip̄e est p̄missio oī
 p̄ ysaia: puulo sūc̄s r̄p̄bāc malū et eligē bonū. Malū
 ergo voluptas corporis: bonū vero afflictio est. Siquidē
 et hāc eligit. et illā r̄p̄bat puer sapiēs: verbū m̄fās. Ver
 bū em̄ caro factū est: et caro īfirma. caro m̄fātīlis. caro te
 nera: caro ipotēs oīs operis: oīs laboris īpanēs. Et vere f
 nes verbū caro factū est: et habitauit in nobis. Dū ess
 m̄p̄n̄p̄io apud deū. lūcē in̄hītat inaccessibilē: et non
 erit qui capet allud. Quis em̄ tūestignauit sensū dñi: a
 quis cōsiliari⁹ ei⁹ fuit. **C**arlis hō non p̄cipit ea: quē dei
 s̄t̄ spirit⁹. **S**z iam capiat et cōnalis: q̄ factū est caro. xxxvii.
Nim̄hil p̄ter carnē nouit audire: ecce r̄bū caro fīm est:
 audiat allud vel in carne. **O** homo vel in carne tibi exhi
 betur sapia illa quondā occultā: ecce iā ip̄is sese īgerit
 sensib⁹ carnis tue. **C**arlit⁹ ut ita dixerī p̄dicat tibi. Fuge
 voluptatē: q̄ mors posita est s̄c̄is introitū dēlatiōis:
 age pēitentiā: q̄ p̄ hāc app̄iquat r̄gnū. **H**oc tibi p̄dicat
 stultū allud. hoc p̄sepe cōmītat⁹: hoc mēbra illa m̄fā
 tīlia māifeste loquūt⁹: hoc lac̄me et vagit⁹ euāgelizāt.
Plorat quippe p̄p̄s: s̄ nō sicut ceteri: aut ite nō quāere
 teri solet. In aliis sens⁹ in corpō p̄ualebat affrūs. Pacīū
 tur illi nō agūt: utpote nec ap̄i adhuc v̄sū voluptatē
 habētes. Illi ex passione lūgēt: op̄us ex passiōe. Illi
 lūgū graue quod ē sup̄ oēs ade filios: op̄s filior⁹ ade de
 p̄lorat ip̄a. Et certe p̄ quib⁹ nūc lac̄mas fūdit: postea
 fūdet et sanguinē. **O** duricia cordis mei. **U**tinā dñe
 sicut verbū caro factū est: ita et cor meū carneū fiat. Si
 quidē et hoc possit⁹ es p̄ ap̄hetā. **A**uferā m̄q̄r a vō
 bis cor lapideū: et dabo vobis cor carneū. **F**ratres: lac

me populi michi et pudore parant: et dolore. Iudebā ego
foris in plateis: et in secreto regalis cubiculi super me fe-
rebat iudiciū mortis. Auduit hō conuictus ei9. cont' posi-
to dyademate: facto vestitus. asspsit mē caput: nudape-
des: flens et euulās q morte dāpnatus effi seruul9 ei9. In-
tueor illū subito pcedem: stupeo nouitate: causā pūc-
tor. et audio. Quid frū9 sū. Adhuc ne ludā: et delu-
dā lacrimas ei9. Plane si insan9 sū et mēte inops nō se-
quar eū: nec simul cū lugere lugebo. Ecce vñ pudor.
Dolor et timor rōnde. Utqz qz ex cōsideratione rōndi:
periculi mei estimo qritatē. Desceba. san9 m' rōndebat:
et ecce mittit fil9 hōmīs. fili9 dei altissimi. et iubet or-
adi: ut vulnerib9 meis pūso sanguis ill9 balsamo
medeat. Agnosce hō q' grāia s' vulnēa: p quib9 me-
cesse est popm dñm vulnerū: si nō esset herad mor-
te. et mortē sempitnā: nūq' p corp' a medio dei fili9 mō-
rētur. **E**pudet itaq' dilassim q'iam negligēt disti-
mulae passionē: cui tāta a mare stute tāta exhiberi
video qpassionē. Compatit' fili9 dei et plorat: hō pa-
tit' et ridebit. Sic et medicine estimatio: et doloris
michi et timoris exulgeratio ē. **V**erū si diligeret
seruē pcepta medin: erit etiā cōsolatōis occasio. Dicit
enī grūe agnosco morbū cui tāta appōit' mediana: sic
et ex hoc ipso nō inuincibile esse qertor: neq' enī pūo-
rissimas spesces frust' insumet medic9 sapiēs: imo
ipā sapia. Porro frust' insumit qstat: nō solū si absq'
eis effi facilis curatio: s' multo mag' si et cū eis sit ap-
pōsibilis. Animat itaq' ad pēitentiā: et accedit pētem
a9 desiderū spes qcepta. **D**ane accedit ad cōsolatōis
ipā q' que pastorib9 uigilantib9 exhibita est: visitatō
et allouitio angelor9. De uobis dūntes qui habetis cō-
lationē vram: ut iā non mēamini habere celestē. Q'
multi enī nobiles scēdū carnē. q' multi potētes. q'

multi sapientes huius seculi. hora illa monstrat mollibus qui
 estebat: et nemo illorum dignus habitus est noua. Vide lucem: fa-
 re magnum illud gaudium: angelos audire cantes. gloriam ex-
 celsis deo. Agnoscat ergo homines: quod in labore hominum non sit:
 visitat ab angelis non mentem. Agnoscat quod placeat summe
 cuius labor. cuius spiritualis meritum est: quinquide et eos qui per
 victu corporis. corporali virgite necessitate laborant. suo dig-
 nat alloquo: et alloquo tam felia. **R**emittit huiusmodi in eis
 agnoscat ordinem: quo constituit deus. ut in sudore vultus sui ves-
 cat ad ad pane suo. **O**bservo vos dilectissimi considerate diligenter
 quantum ferent deus per nostra exhortatione et salute: nec infructuosa
 iuciat in vobis primo tam vultu et efficaciter: primo fidelis et om-
 niterceptio dignus: primo non tam oris quam operis. **P**utatur frater
 parum michi molestum esse: si hoc ipsum verbum quod nunc loquor
 ad vos. Vanum et sine utilitate aliquid deperire de cordibus vestris
 nossent. **E**t quis sum ego? aut quis est hic sermo meus? Si
 huc tantillum vobis labore motile esse doleret homo pusillus. y-
 mo **E**t nichilum: quod iustus indignabitur dominus maiestati. si
 tantum eius operam. nostra aut duritia aut negligentia con-
 trahat euacuare. **A**uertat homo a seruulis suis: qui per eorum sa-
 lute induit dignus est forma serui. vnguentum dei patris: qui est
 super omnia deus benedictus in secula Amen.

Sermo de nativitate

xxviii

Puer natus est nobis: puer antiquitatis domini
 dierum. Puer forma corporis et etate: antiquus
 dierum. incomprehensibili verbi eternitate. **Q**uod enim in ipsa
 sua dierum antiquitate et si puer non sit: novus tamen sit. primo non
 tam novus sit. quam ipsa novitas: in se semper manens et immovans
 omnia: a quibus queque res putantur iterum iterum: putantur redire immo-
 uat. **E**t nouo quodam modo unde antiquus inde novus: quinquide
 de eternitas eius ipsius sive initio nascendi. sive de finem veteris
 recondi: ipsa est et antiqua novitas. et noua antiquitas ipsius.
Alia est tamen novitas huius temporalis natiuitatis: qua puer natus est.
 nobis inuandis: qui ab eterno deus natus est: angelis beatus